

Full diocesà

8 d'abril del 2018

p4 –Exposició sobre el bisbe Lasala, al Museu Diocesà

p5 –Missa Crismal a la catedral de Solsona

No a les ofenses a la fe dels creients

La Federació de Comunitats jueves d'Espanya, la Conferència Episcopal Espanyola, la Comissió Islàmica d'Espanya i la Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya han fet públic un comunicat conjunt davant les ofenses als sentiments religiosos.

En el text mostren la seva preocupació i tristesa per les constants i reiterades ofenses als sentiments religiosos dels fidels de diferents confessions. Davant aquesta situació, demanen respecte mutu per a creients i no creients.

És la segona vegada en poc temps que diferents confessions alcen la veu per denunciar ofenses contra els sentiments religiosos dels fidels de diverses religions.

Heus ací el text íntegre del comunicat:

1. Els sotasignats, representants de confessions religioses amb notori arrelament a Espanya, expressem la nostra preocupació i tristesa per les constants i reiterades ofenses als sentiments religiosos dels fidels de diferents confessions.
2. Els ciutadans d'aquest país, creients i no creients, hem emprès junts, des de fa molt temps, un camí sense tornada cap a la convivència en llibertat i en pau dins el marc de les lleis, el reconeixement mutu i el respecte als drets humans.

(Continua a la pàgina 6)

«Llavors alenà damunt d'ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant"»

Diumenge II de Pasqua / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els Apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels Apòstols el producte de la venda i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

(4,32-35)

Salm responsorial

Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.

(Salm 117)

Lectura de la primera carta de sant Joan

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

(5,1-6)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els queda-

ran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom

(20,19-31)

«La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies»

Jesús ressuscitat ressuscita els seus

Jean Hakolimana, prev.

Quan parlem de la resurrecció, el cap se'ns en va directament a la fase final que és la resurrecció dels morts. Tanmateix, el vocabulari que empra el Nou Testament per a referir-se a aquesta realitat ajuda a contemplar la resurrecció en la multiplicitat de totes les seves facetes. La terminologia neotestamentària a què s'emparenta el tema de la resurrecció expressa la idea d'aixecar, despertar, posar dret. Metafòricament fa referència a la situació prèvia de qui està prostrat, adormit, atrapat sota la dominació d'un obstacle pesant o ajagut per manca de forces. Així que una de les facetes del procés de la resurrecció és despertar el qui estava adormit, desvetllar el qui avança sense rumb, redreçar el qui va tort i refermar el qui avança amb pas inconsistent. Això és el que expressa l'evangeli d'aquest diumenge.

Jesús ressuscitat ve a l'encontre dels seus deixebles i els troba prostrats sota el pes de la por, les portes tancades; els dubtes sobre el passat i la inseguretat per al futur els mantenen sota el domini de la por. Per això Jesús se'ls presenta amb aquest anunci consolador: «Pau a vosaltres.» Jesús els convida a sortir del cercle viciós i a assumir la seva vocació: «Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» També nosaltres, que cada dia, cada diumenge o cada Pasqua fem memorial del Crist ressuscitat, necessitem tastar la resurrecció diària. Per a creure i anunciar arreu la resurrecció dels morts, necessitem anar amb pas ressuscitat, o sigui ferm. Necessitem una cara ressuscitada, o sigui alegre. Necessitem que Jesús ens aixequi d'allò que ens manté prostrats. Necessitem experimentar que «la nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món».

La imatge

«Feliços els qui creuran sense haver vist.» La immensa majoria! Per què hem arribat a creure? Pel testimoni d'uns altres, tan fort i tan feble alhora.

Tomàs no era amb els deixebles i no es fia del testimoni dels altres. Per això cal romandre en la comunitat que anuncia, viu i celebra que Jesús és el Senyor. La presència del Ressuscitat en la comunitat no comporta haver de tocar res.

La incredulitat de Tomàs (1461). Duccio

Lit. hores: Setmana II

9 dilluns

—Anunciació del Senyor
—Santa Casilda, verge
Isaïes 7,10-14;8,10 / Salm 39 /
Hebreus 10,4-10 / Lluc 1,26-38

10 dimarts

—Sant Ezequiel, profeta (s.VII a.C.)
—Sant Apol·loni, màrtir (*186)
Fets 4, 32-37 / Salm 92 /
Joan 3,7-15

11 dimecres

—Sant Estanislau, bisbe i màrtir
(1030-1079)
Fets 5,17-26 / Salm 33 /
Joan 3,16-21

12 dijous

—Sant Zenó, màrtir (*c.371)
Fets 5,27-33 / Salm 33 /
Joan 3,31-36

13 divendres

—Sant Hermenegild, màrtir (*585)
—Sant Martí I, papa i màrtir (*655)
Fets 5,34-42 / Salm 26 /
Joan 6,1-15

14 dissabte

—Sant Tiburci (*288) i Valerià
(*260), màrtirs
Fets 6,1-7 / Salm 32 / Joan 6,16-21

15 diumenge III de Pasqua / Cicle B

—Sant Abbó, bisbe
Fets 3,13-15.17-19 / Salm 2 /
1Joan 2,1-5a / Lluc 24,35-48

Finalitza el cicle «Divendres de Pensament»

Museu Diocesà i Comarcal

El dia 16 de març es va cloure el quart cicle Divendres de Pensament al Museu de Solsona. Enguany la temàtica central ha estat la terra com a lloc on es desenvolupa la vida, imperceptiblement i constantment amenaçada per un concepte que la redueix a una mera extensió. L'art conceptual, la teoria de la literatura, la poesia i el cinema han estat els diversos camps que han ajudat a entendre aquesta idea del planeta on vivim.

Marta Ricart, artista i investigadora, mostrà la capacitat d'interconnectar directament i simbiòticament amb els espais que ens envolten i reptà el públic a practicar-ho en els diferents entorns del museu. Núria Perpinyà, escriptora i professora de teoria de la literatura, féu veure amb ulls d'artista

les ruïnes, uns espais tan sorprenents com decadents. Amb Salvador Giral, poeta i narrador, van celebrar l'alegria de viure tot relacionant el vi amb la poesia i la cançó, i remullant-ho amb el tast d'un vi de muntanya fet al Solsonès, Falcó, de la mà de Sígfrid Torelló. Finalment, l'últim Divendres de Pensament, el director de cinema Marc Recha presentà el seu últim film, *La vida lliure*, un viatge sensorial pels paisatges menorquins que mostra la pura essència de la terra.

Tot i que el cicle ja fa un parell d'anys que es va consolidar, edició rere edició augmenta l'assistència de públic. Enguany hi assistiren prop de 250 persones, consolidant, així, també, la versatilitat del museu com a espai cultural.

Exposició sobre el bisbe Lasala

Museu Diocesà i Comarcal

L'any 2016, amb motiu del tricentenari del naixement del bisbe Lasala, la diòcesi de Solsona inicià el projecte de l'edició del manuscrit sobre la seva vida, obra de Mn. Costa i Bafarull, format en l'escola il·lustrada del prelat i deixeble seu.

Ambdós motius han portat el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona a reviu la memòria de qui fou el constructor del palau episcopal i de l'edifici diocesà en molts àmbits: el bisbe Rafael Lasala i Locela.

Conegut per ser un dels «bisbes il·lustrats», durant el seu episcopat enfortí la diòcesi de Solsona fins a l'arribada de la crisi de l'Antic Règim, i la seva obra fou un sòlid referent durant el procés de recuperació del bisbat a mitjan segle XIX.

L'exposició es duu a terme des del 26 de març fins al 15 d'agost d'enguany.

Celebració de la Missa Crismal a la catedral de Solsona

Redacció / Foto: Lluís Closa

El Dilluns Sant, dia 26 de març, va tenir lloc la Jornada Sacerdotal i la Missa Crismal a la catedral de Solsona, presidida per Mons. Xavier Novell, bisbe de Solsona, i celebrada pel bisbe emèrit, Mons. Jaume Trasserra, i una cinquantena de preveres. També hi participaren diaques, seminaristes, novicis i escolans.

En aquesta missa es van renovar les promeses sacerdotals i també es van beneir els sants olis. Molts fidels laics volgueren acompanyar els mossens en aquest dia tan important.

En acabar, hi va haver una conferència a la Sala dels Sants Màrtirs sobre la figura del bisbe Vidal i Barraquer, amb motiu dels 425 anys de la creació del nostre bisbat. La ponència anà a càrrec de Mn. Manel Fuentes, arxiver de l'arquebisbat de Tarragona i gran coneixedor de la figura del bisbe Vidal.

Tots els preveres van dirigir-se al Seminari per compartir un dinar de germanor sacerdotal, celebrant els 25 anys d'ordenació episcopal del bisbe emèrit, Mons. Jaume Trasserra, i els 75 anys d'ordenació presbiteral de Mn. Antoni Trasserra.

Curs «Emmaús» d'EESA Solsona

Del 27 al 29 d'abril tindrà lloc el 2n curs de l'Escola d'Evangelització Sant Andreu Solsona, l'anomenat «Curs Emmaús». Aquest curs vol presentar, en una visió panoràmica, la Paraula de Déu i va adreçat a totes aquelles persones que han passat pel curs Nova Vida i que tenen desig de continuar un itinerari formatiu.

El curs, que es durà a terme al Seminari de Solsona, començarà el divendres dia 27, a les 20 h, i acabarà el diumenge dia 29, havent dinat. La quantitat a aportar per persona és de 95 € / hab. individual i 90 € / hab. doble.

Els interessats a apuntar-s'hi han de contactar amb eesasolsona@bisbatsolsona.cat o bé amb el telèfon 629 42 86 83. Un cop notificada la inscripció cal fer el pagament al núm. de compte ES89-2100-3343-5322-0004-2786, posant-hi nom i cognoms + Curs Emmaús. Hi ha temps fins al dia 20 d'abril.

«No entenem la tolerància i complicitat envers les ofenses religioses»

Comunicat conjunt de diverses confessions religioses

(Prové de la pàgina 1)

3. Hem avançat molt, per exemple, en la nostra comprensió de la naturalesa perversa de sentiments, discursos i actes discriminatoris i d'odi per raons de raça, país d'origen, sexe, ideologia política, orientació sexual o religió.

Ens hem dotat de lleis per a dissuadir, perseguir i castigar les manifestacions més greus i extremes d'aquests comportaments.

I, cosa més important, encara que quedi molt per fer, hem aconseguit desenvolupar una sensibilitat social compartida que assenyala, exclou i ja no tolera tals comportaments.

4. No succeeix el mateix, lamentablement, amb la discriminació o delictes d'odi per motius religiosos.

Les ofenses contra els sentiments religiosos encara gaudeixen al nostre país d'una tolerància social incomprensible.

A Espanya es profanen temples i símbols; es fa burla i es carni públic dels referents més sagrats de la fe religiosa de milions de persones, amb total impunitat i tolerància.

5. Ho hem tornat a veure en aquests darrers carnestoltes, on cristians, jueus i musulmans, que amb diferents sensibilitats compartim el respecte o devoció per les persones

de Jesús, Maria i els sants dels textos bíblics, observem amb dolor un espectacle vergonyós amb provocacions que ningú no admetria si l'ofensa fos adreçada contra els sentiments o valors compartits d'altres col·lectius.

6. No entenem, per tant, aquesta tolerància i complicitat envers les ofenses religioses i ens resulta inacceptable que pretenguin emparar-se en la llibertat d'expressió.

La llibertat d'expressió, com se sap, no és un dret absolut. Té els seus límits, com tot dret, i no pot invocar-se per a vulnerar una altra llibertat ni un altre bé jurídic protegit per les lleis, com són la llibertat religiosa i els sentiments religiosos vinculats a aquesta llibertat, clarament definits i protegits en la nostra legislació.

7. Les confessions religioses representades en aquest comunicat volem continuar treballant al costat de la resta de la societat espanyola en el nostre compromís i contribució a les causes de la pau, la tolerància, la integració i la convivència en llibertat en honor del bé comú. Solament demanem respecte mutu, per a creients i no creients.

Federació de Comunitats Jueves d'Espanya

Conferència Episcopal Espanyola (Església Catòlica)

Comissió Islàmica d'Espanya

Federació d'Entitats Religioses Evangèliques d'Espanya

«La Setmana Santa em va fer tornar a acostar a l'Església»

Antonio Banderas ha fet recentment unes declaracions amb motiu de la seva participació en l'òpera *Passió Christi* del compositor Mons. Marco Frisina, mestre de capella de Sant Joan del Laterà, que s'estrenarà el 27 d'abril a Màlaga i que organitza la Fundació Victoria.

Antonio Banderas ha expressat què significa per a ell aquesta participació en l'òpera: «La Passió del Senyor toca la meua vida d'una manera important. La Passió sentida com una gran metàfora, com el missatge que ens trasllada a través d'aquest gran sacrifici d'un home, Déu, que ens envia aquest missatge de reflexió profunda, sobre la vida, la mort, la vida futura...»

L'actor ha parlat també sobre la seva relació amb l'Església: «Va haver-hi un moment de la meua vida en què em vaig desprendre una mica de l'Església. Tractava de buscar una connexió espiritual per altres llocs fins que l'any 1994, després d'una operació que havia sofert el meu germà, en la qual vam passar molta por, em vaig adonar que no calia buscar massa, que havia tingut sempre davant els meus nassos aquesta connexió amb el transcendent i que es donava, a més, d'una forma que seguia les nostres pròpies tradicions, que no havíem pas d'anar-nos a Buda, sinó que són personatges que trobem aquí i que tenia al meu barri. La Setmana Santa és el que m'arrela més i és el que em fa acostar moltíssim a l'Església de nou.»

El llibre

Vidal i Barraquer, el cardenal de la pau

Ramon Muntanyola

Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2017

Pel gener de 1970 aparegué a Barcelona un llibre insòlit: la biografia d'un cardenal exiliat per ordre de Franco, que no havia pogut tornar a la seva seu de Tarragona a causa de la negativa a signar la carta col·lectiva amb què en 1937 l'episcopat espanyol beneí la «Cruzada» nacionalista, un cardenal entorn del qual s'havia muntat una conspiració del silenci i fins i tot una llegenda tèrbola. Aquest llibre, de Mn. Ramon Muntanyola, després de salvar amb moltes dificultats les barreres de la censura dictatorial, assolí ben aviat tres edicions catalanes i una traducció castellana.

Amb motiu dels cent anys del naixement de Ramon Muntanyola (2017) i els cent cinquanta del naixement del cardenal Vidal i Barraquer (2018) s'ha posat al dia aquesta biografia, en dos volums, mantenint els criteris de l'autor.

Temps de sagraments (I)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquesta Pasqua vull reflexionar sobre els sagraments de la iniciació cristiana: el baptisme, la confirmació i l'eucaristia.

Ho faig perquè els diumenges en què contemplem les aparicions del Senyor, la seva Ascensió i l'enviament de l'Esperit Sant, a les nostres parròquies se celebren aquests sagraments.

Ho faig perquè aquests sagraments són els mitjans a través dels quals la força i la vida del Ressuscitat arriben a nosaltres i ens fan passar de l'home vell a l'home nou, de la mort a la vida. Com diu el Catecisme: «Pels sagraments de la iniciació cristiana reben cada cop més les riqueses de la vida divina i progressen cap a la perfecció de la caritat.». Assistir a aquests sagraments és la manera més senzilla de viure el misteri pasqual.

Ho faig, encara, perquè massa sovint hem oblidat el tresor que conté el baptisme, la confirmació i l'eucaristia i els beneficis que es distribueixen en aquells que, tot i no rebre'ls, o no, per primera vegada, en reben «nous augments de gràcia», com diu la monició d'entrada del ritual de les confirmacions.

És veritat que la manca de fe dels qui reben aquests sagraments fa que es devaluïn als ulls de la comunitat, fa que els rectors els acabin aïllant en celebracions a part, o, fins i tot, que els fidels «fugin» de les misses on hi haurà baptismes, primeres comunions o confirmacions.

De fet, xoca que les celebracions dels baptismes, porta d'entrada a la vida cristiana i a la comunitat parroquial, siguin sense la presència d'aquesta comunitat, sense la companyia dels membres vius i implicats de la parròquia. Hi ha una catequesi molt evident per als pares i padrins dels ba-

tejats sobre la incorporació a la comunitat parroquial: viure el baptisme embolcallats per aquesta comunitat!

També em xoca, quan celebren la confirmació a les parròquies més grans, el fet de no trobar la comunitat parroquial reunida. No ho dic perquè em sàpiga greu que l'únic dia a l'any que visito les principals parròquies no es congreguin tots els fidels al voltant meu. Encara ho diuen alguns: «Del bisbe i del governador, com més lluny millor!» Bromes a part, com pot ser que la comunitat sigui absent el dia que pot viure una nova Pentecosta?

Finalment, també em xoca que les primeres comunions s'hagin convertit en eucaristies on quasi només assisteixen els convidats —la majoria, no practicants—. Això fa que aquestes assemblees, com en els casaments, visquin la celebració com un «espectacle» més o menys valorat en funció de si els «protagonistes» surten més o menys «en escena». No podem queixar-nos que els nens i nenes que fan la primera comunió no tornin més a missa si ni els donem la benvinguda el primer dia que hi vénen com a cristians de ple dret!

Espero que les tres glosses que seguiran aquesta presentació us estimulin a participar en les celebracions d'aquests sagraments tan pasquals!

